

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780–1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

National Library
of Sweden

N:o R E F: Uppan Kongl. Bibliothecarien C. C. Gjörnell, til sin
Dotter, Fru Gustava Eleonora Lindahl; dat. Stockholm,
den 17 Jan. 1792.

Innehåll:

1) Unga Hr. Nordströms vackra Caractere. 2) Kättern hade
Stafvas ^{i yngre} ~~främre~~ Profil bords ~~fräpar~~ af en Sergells mästerliga Händ.
Sicagog.

Gjörnell
Minna

Min lilla Söta Stafva måste också få et par Rader.

Du kommer ihug, at jag uti mit sista Bref skref något
om lilla Beskedliga Henriks sorgbundna Hjerta. Se här
svilka 2:ne vackra Bref han skrifvit mig til.

Han var hela Hösten illa sjuk, och när han då yrade, talte
han mycket om sin Tilgifvenhet för min Person och mit
Hus; men at han under sina ensliga Promenader haft
mina Bref til Sällskap, visste jag aldeles intet af förrän
nu. Svilket vackert Hjerta visar sig icke uti dessa hans
begge Bref! så at, om hans Begrep vore något mera
vidsträckt, hans Minne lyckligare för at fatta Språk,
så skulle jag visserligen göra af honom en vitter
och mycket nyttig man. Ack! om vår Stätkans Adolf
med sit Snille, sin Quickhet, ägde lilla Henriks så enkla,
så påliteliga Hjerta; så vore, så bleque han visst en af
de lyckligaste Människor. Snart kommer han åter på
egen Hand, på det för honom alltid brusande Verlds-
hafvet, det må blifva det torra eller det våta; då få
vi bäst se huru han vet begagna sig af alla sina egna
Olyckor och mina få trängna Böner.

Lilla Louise är också så fört, at hon icke allenast
tillåtit mig hälsa sin fordrne unge så ofskyldige Amant,
utan ock tillåter mig, at taga honom med mig under
förbigäendet åt Carlberg, Solna och Slaga.

Forlåt,

Förlåt, Nästa Du, att jag skrivit så mycket om detta lilla,
men i allt så pastorale Galanterie; dock jag vet, at Du också
älskade litet denne Er ungdoms Vän, den tid Ni bodde som
2:ne de aldra sötaste Bondflickor på Torpet, och han agerade
än en liten Trögård's Gosse, än en liten Sockerbagare: således
måste det vara Dig, at förar tillbaka på så roliga Dagar.
Lilla Louise har med nöje läst begge Brevren, och ber jag
änteligen at få dem tillbaka.

Hon och Söta Mor och Calle, som äfven hälla mycket, mycket,
följa i morgon, på Prof. Sergells begäran, med mig: ty han vil
nu också höra deras omdömen öfver sit arbete med gamle
Gubbens Hufvud, för hvilket han har så mycket godhet
at spilla sin Tid, äfven som den sote John at spilla sina
Penningar. Det blir nu endera dagen färdigt. Hade jag
råd, skulle visst lilla Stafvas sköna Profil af så mästertig
Hånd snarare eterniserad, än en invalids Skalle, och då
försonades med det samma den lilla Ofanningen, som
bedrog mig at gå til Mr Sergell, för at hos honom gjöra
Din utfäkt. Dock kommer dag, så kommer råd.

Gufende Gäckfågelsar imedertid tänkes Du frambara til
Din Söta Man, som tog en attendant originalet ifrån mig;
och när Du, hvad det lider, skänker honom et litet Original af
honom sjelf, så hoppas jag, at han gör Dig och mig et litet
Galanterie i stället.

Pappa Gjørwell.

Charles var i förmiddags hos oss, och ber hälsa Dig och
Din lilla John aldrakjarteligast.

Bilagor.

Bege Hr Henrik Nordströms Brev Lyda således:

Min Kammar 2. 10 Jan. 1792 om aftonen.

Jag får äfven skrifveligen ödmjukast tacka Herr Asesform för Des förre Brev, at jag nu arbetar hos Herr Carlbohm.

Under de senare Næckorna, som jag ej kunnat arbeta i Tryckeriet, har jag likväl gjort mig sjelf en stor Tjempl. Den består i medföljande Brev-fortællning, hvilken jag författat och som jag tror, skal wa Herr Asesform at genomgäna. — Mit Brev-förråd består för det nämmande af 450 Bänd, som tycker vara ganska mycket för min ringa Person. De som bidragit i fynerhet til denna Samling äro nämnde pag. 96; och där synes för huru stort antal af Böcker jag har at tacka Herr Asesform. — Men dessa Böcker, ehuru många, lärrika och dyrbara, äro dock ej så dyrbara för mig, som den vackra, öna och Känslofulla Brev-Samling jag för trämme är sedan fick af Herr Asesform, och hvilken jag ej länge sedan har åter igenomläst. — Ingen gång har jag läst dessa Brev utan Känsla, och den fjätte gången kunde jag ej läsa dem utan tårar, och dessa tårar gingo verkligen från et varmt men sorgesfullt hjerta. Jag kan ikke säga mer, ty dessa förblystere följeflagare äro ej långt borta. —

Under min förre sjukdom publicerde jag mycket, huru dessa Brev skulle efter min död komma til deras förste ägare, Herr Asesform; och ingen torde jag se förfegla dem, emedan nyfikenheten lätteligen har kunnat gjort at de blifit genomläste af tredje man, och det önskede jag ej. Men nu skal hvem som vil få läsa dem efter min död, och de skola blott finna dygd och vänskap råda i dem. — Skulle jag hadanestär ha den lyckan at bekomma Brev från Herr Asesform, så vore det min största fögnad; men, ehuru lärrika, komma de dock aldrig at höra til den förre Samlingen; ty de komma aldrig at inne hålla det de förre Brevfren gjorde, som så mången gång glädde mit öna hjerta. —

Förlåt, at jag nu åter talt i detta ämne! men jag lofar at aldrig göra det mera, utan utbeder mig blott at för alltid vara innestuten uti Herr Asesforms vanliga åtanka för sin

lilla Henrik.

Vördade Herr. Aspsfor!

Äter et Brev får jag tacka före, och som för det närvarande var icke litet välkommet. Hvad som i synnerhet roade mig var den ömna Hälningen, de tillkommande Promenaderne ut Besöket i vägen, och jag lofvade: jag skall göra dessa Besök med Herr. Aspsfor mig värdig. — Jag tycker mig redan åtfölja Herr. Aspsfor på den vackra Slaga-vägen med Gekner eller Kleiffen i min räckficka; vi sitta på en tufta och läsa om Damon; och Philis lycka, vi tala derom, vi beskåda 100 olika Blomster, vi betrakta dem, och ar att ger oss ämne at beprisa den Store Guden, som skapat alt detta, ~~även~~ ^{även} för människans skull. — Denna väg har altid för mig varit den utvaldaste, och jag har ej fallan gåt den i sällskap med en vacker Dot, ja ofta med de utvaldaste Brev jag fått utaf Herr. Aspsfor, dem jag läst på dessa vackra Ställen, och tyckt mig varit lika lycklig med Damon; men --- Dessa nöjen, hälst när man äger dem med en Vän, som äfven älskar Naturen, anser jag för de aldru uppresta.

För jag återfända en lika upriktig och öm Hälning, som den jag bekom; så får jag se Herr. Aspsfor vara af den Godheten och ämnala den til sin Ägarinna!

Nu till annat. Angående Herr Carlbohm, voro mig ganska kärt, om jag fick vara hos honom en tid; men min Far tyckes icke vara särdeles därför. Om Herr. Aspsfor ville tala med honom derom, borde det ske med det snaraste; ty i morgon sutas jag mit Profark, och då kunde det hända, at han jäger; jag skal sedan arbeta hemma. Min dotter Mor har ock lofvat göra sit til at spertala honom.

Nu något från min Far. Han har bedt mig bedja Herr. Aspsfor, at uti fösta Correcturet på mit Profark måtte inga Ändringar komma före, som äro mot Manuscriptet; ty på det Correcturet kommer det at dömas hurudan Sättare jag är. Dock fruktar jag för fel på min sida, ty det är längsedan jag satt. Har åter Herr. Aspsfor något at ändra, så kan det komma i andra Correcturet *).

Jag framhårdar med obeskriifvelig tillgifvenhet

Herr. Aspsfors

Min glada Kamare, Söndags: eftermiddagen
den 15 Jan. 1792.

ödmjukaste Tjenare,
Henrick.

*) Beron! Hr. Henrick Nordström, Studerande af Stockholms Nation, skulle nu få sit Prof til at bli konstförelant uti den ädla Typographiska Konsten. Det gick han ock ganska väl igenom. På Correcturet fäste jag ock mit egenhändig intryggande om hans Skicklighet. Gud gifve honom bara bättre Släsa!